

Â o svetu svojih utopija. Pevaj ti.
Tvoje Â¾elje su proÂjlost,
sad drugi prelaze most.
Drugi sad, Â¾ele da grade svoj svet
i misle to nije greh, kao i ti nekad.

Pevaj sad, kad mnoga srca slama jad,
a druga, zbog toga obasjava sjaj. Pevaj ti.
PoÂ•etak je uvek lep, od ideala malo slep,
a onda usledi tuÂ¾ni rasplet
i u krug se sve zavrti.

Pevaj sad, dug je put preko reke,
a poÂ•etak izazov.
Ali zaÂjto ruÂjiti stari, za most nov.

Pevaj sad, prosta je istina,
sve prolazi, sve se menja.
Â Samo kamenje, sve pamti
i kad uÂ¾areno u vatri plamti.

Pevaj sad, svoju istinu svako ima
i kad prava u oblacima se gubi. Pevaj ti.
Onaj, ko drugom, spokoj uzima,
svoj nemir, time budi.

Pevaj sad, sve se na kraju zna,
kad istina, stihom se iznudi. Pevaj sad!

(C) Ljubodrag ObradoviÄ†

Đ°ŃEĐ°Đ°Đ½ ĐĐĐ¾Đ'Đ¾Ń•Đ,Ń~ĐμĐ²Đ,Ń›
ĐĐĐ•ĐŠĐ• ĐjĐ•Đ'Đ•

ĐĐĐμŃ†Đμ ĐjĐ°Đ²Đ°
ĐžĐ»Đ¾Đ½ĐžĐ° Ń•Đμ Â Ń™ŃfŃ™Đ°
Đ° Đ¾ĐμĐ½Đμ ĐŃŃfŃ™Đ°

Đ~ Đ°ŃEĐ°Đ½Đ°Đ¾Đ² Đ¾Đ¾Ń•Ń,
Đ°Đ°Đ¾ Đ'Đ° Ń•Đμ Ń™ŃfŃ™Đ°
Đ° Đ¾ĐμĐ½Đμ ĐŃŃfŃ™Đ°

Đ'Đ°ŃEĐŃĐ° Ń•Ń,Đ¾Ń~Đ,
Đ°Đ» Đ°Đ°Đ¾ Đ'Đ° Ń•Đμ Ń™ŃfŃ™Đ°
Đ° Đ¾ĐμĐ½Đμ ĐŃŃfŃ™Đ°

Đ-Đ°Đ»Đ¾Ń•Đ½Đ° Đ²ŃEĐ±Đ°
Đ½Đ° Đ¾Đ±Đ°Đ»Đ, ŃEĐμĐ°Đμ
Đ°Đ°Đ¾ Đ'Đ° Ń•Đμ Ń™ŃfŃ™Đ°

ĐjĐ²ŃfĐ' Đ¾Đ°Đ¾ Đ¾ĐμĐ½Đμ
Ń•Đ²Đμ Ń•Đμ Ń™ŃfŃ™Đ°
Đ° Đ¾ĐμĐ½Đμ ĐŃŃfŃ™Đ°

Đ'ĐμŃEŃfŃ~Ń,Đμ Đ¾Đ, Ń™ŃfĐ'Đ,
Đ¾Đ½Đ¾Đ¾Ń~Đμ Đ»ĐμĐžŃ~Đμ
Đ'Đ° Ń•Đμ Ń™ŃfŃ™Đ°
Đ½ĐμĐ¾Đ¾ Đ'Đ° ĐŃŃfŃ™Đ°

A Đ¾ĐμĐ½Đμ ĐŃŃfŃ™Đ°

Â© Đ°ŃEĐ°Đ°Đ½ ĐĐĐ¾Đ'Đ¾Ń•Đ,Ń~ĐμĐ²Đ,Ń›

